

Line Wergeland

Førsteamanuensis og studieprogramansvarlig, bioingeniørutdanningen, Institutt for sikkerhet, kjemi- og bioingeniørfag, Høgskulen på Vestlandet
Epost: line.wergeland@hvl.no

Jeanette Haukeland Bakke

Skikkethetsansvarlig, campus Bergen, Høgskulen på Vestlandet

Lena Seim Grønningsæter

Jurist, Avdeling for forskning og internasjonalsisering, Høgskulen på Vestlandet

Skikkethetsvurdering av bioingeniørstudenter – et felles ansvar

Hva betyr det egentlig å være skikket for yrket som bioingeniør? Hvordan sørger vi for at alle nye bioingeniører faktisk er skikket, og hva skal praksisveilederne bidra med?

Bioingeniørutdanningen er en av 38 ulike grunnutdanninger som er underlagt skikkethetsvurdering, beskrevet i kapittel sju i forskrift til universitets- og høyskoleloven (1). I tillegg til disse kommer en rekke videreutdanninger og masterutdanninger som fører til spesialisering innenfor sitt fagområde. Alle disse utdanningene har til felles at studentene kommer i kontakt med sårbare grupper som for eksempel pasienter og barn i løpet av studiet og senere yrkesutøvelse. Det gjelder for eksempel ulike helsefag- og lærerutdanninger. For å ivareta sikkerheten til de sårbare gruppene, stilles det krav til at studentene er skikket til yrket. De må ha de nødvendige faglige og personlige forutsetningene som kreves for å ta hånd om sårbare personer (2).

I denne artikkelen ønsker vi å bidra til

forståelsen hos bioingeniører og praksisveiledere for hva skikkethetsvurdering faktisk handler om, hvorfor vi driver med det, og litt om *hvordan* man kan drive med det. Vi vil ufarliggjøre skikkethetsvurdering og bidra til at praksisveiledere er bedre rustet i møte med studentene. Til slutt vil vi presentere noen eksempler på karakteristika som går igjen hos studenter der det er meldt tvil om skikkethet.

Løpende skikkethetsvurdering

Utdanningen skal gjennom hele studieløpet gjøre løpende skikkethetsvurdering for å avgjøre om en student kan utgjøre en mulig fare for liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter eller sikkerhet til de sårbare gruppene de vil møte i praksis eller under framtidig yrkesutøvelse. Dette er en helhetsvurdering som skal gjøres parallelt med den faglige vurderingen av studenten. Skikkethetsvurdering kommer altså i tillegg til, og uavhengig av, studentens resultater på eksamener og om praksis er bestått eller ikke.

Alle som møter studenten i løpet av utdanningen, for eksempel lærere, medstudenter og praksisveiledere, tar del i denne vurderingen. Bidraget fra praksis-

feltet er helt avgjørende, for det er ute i praksis studentene får vise frem hvordan de vil fungere i yrket. Og det er studentenes fremtidige kolleger som vet best hva som kreves for å fungere godt. Vi ser at de som jobber i praksisfeltet gjerne beskriver at de får en magesfølelse på en student – og når de blir bedt om å forklare nærmere, så viser det seg at denne følelsen egentlig er et kvalifisert skjønn, basert på mange års erfaring og fagkunnskap.

En bioingeniørstudent har praksisperioder på sykehus av ulik varighet i løpet av sin utdanning. Noen praksisveiledere møter studenten bare en dag, mens andre følger studenten tett over flere uker. Det er uansett viktig at praksisveilederne opplever det som en naturlig del av jobben å følge med på studentene og være observant på skikkethet, og at praksisstedet har rutiner for å fange opp saker og melde fra til utdanningsinstitusjonen. Jo tidligere i studiet en gjør jobben overfor studentene, desto enklere er det for dem å vite hva som kreves, og eventuelt endre kurs i tide.

Hvis man er i tvil om en students skikkethet, bør man sende tvilsmelding. Tvilsmelding kan sendes av alle som møter studenten, både undervisere, medstudenter, praksisveiledere, pasienter og andre. En tvilsmelding er som nevnt uavhengig av studentenes karakterer og faglige prestasjoner. Likevel ser man

“ **Magesfølelsen en student gir deg kan være et kvalifisert skjønn, basert på år med erfaring og fagkunnskap** ”

at skikkethet og faglige krav kan ha en viss overlapp, og når en student stryker i praksis kan det også være aktuelt å sende en tvilmelding.

En tvilmelding fører til en særskilt skikkethetsvurdering for studenten, og det utløser andre rettigheter og ressurser enn ved «ikke bestått». Alle institusjoner som utdanner bioingeniører har egne skjema for tvilmelding (3-9). En slik tvilmelding skal sendes til skikkethetsansvarlig ved institusjonen, som da vil behandle saken.

Skikket som bioingeniør?

Hva betyr det å være skikket som bioingeniør? Man tenker ofte at den som ikke er skikket til å være bioingeniør vil stryke på eksamen og i praksis, og derfor aldri bli noe problem ute i helsevesenet. I mange tilfeller stemmer dette, men ikke i alle. Yrkesutøvelsen vil aldri bare være en oppsummering av de læringsutbyttene som studieplanen sier at en student skal oppnå. Det må også ligge noen personlige egenskaper til grunn. Disse er ikke alltid så lett å uttrykke i «kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse», begrepene definert i nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk og som er brukt i studieplanene til de åtte bioingeniørutdanningene i Norge (10). Emner i bioingeniørstudiet, inkludert praksis, er dessuten noe studenten består ett og ett av gangen. Selv om en student består hvert enkeltemne, så kan det være noe med helheten som kan føre til tvil om skikkethet.

Slik kan skikkethetsvurdering være en siste skanse for å sikre at de som skal bli bioingeniører ikke utgjør en fare for pasientene. Det er til syvende og sist dette det handler om; de sårbare gruppene, pasientene. Skikkethetsvurdering finnes for å ivareta dem. Terskelen for å melde tvil skal altså ikke være for høy. Hvis en student kan være til *mulig* fare for pasienter skal det meldes fra.

Siden det er praksisveilederne som ser studentene tettest på yrkesutøvelsen har disse en viktig rolle i løpende skikkethetsvurdering. Det er de som aller best vet hvordan en dyktig og trygg bioingeniør skal oppføre seg. Dersom man får en magefølelse på at noe er galt er det viktig å stole på seg selv. Magefølelsen kommer gjerne basert på tidligere erfa-

§ 7-3. Vurderingskriterier

En student er uskikket dersom ett eller flere av følgende kriterier er oppfylt på en måte som innebærer at studenten utgjør en mulig fare for dem studenten vil komme i kontakt med under praksis eller under framtidig yrkesutøvelse, jf. § 7-2:

- a. studenten viser manglende vilje eller evne til **omsorg, forståelse, innlevelse og respekt** for dem studenten vil komme i kontakt med under praksis eller under framtidig yrkesutøvelse
- b. studenten viser manglende vilje eller evne til å **samarbeide og til å etablere tillitsforhold og kommunisere** med dem studenten vil komme i kontakt med under praksis eller under framtidig yrkesutøvelse
- c. studenten misbruker rusmidler eller tilegner seg medikamenter på ulovlig vis
- d. studenten har problemer av en slik art at studenten **fungerer svært dårlig** i sine omgivelser
- e. studenten viser truende eller krenkende **adferd** i studiesituasjonen eller overfor dem studenten vil komme i kontakt med under praksis eller under framtidig yrkesutøvelse
- f. studenten viser for liten grad av **selvinnstikt** i forbindelse med oppgaver i studiet og kommende yrkesrolle
- g. studenten viser uaktsomhet og uansvarlighet som kan **medføre risiko** for skade på dem studenten vil komme i kontakt med under praksis eller under framtidig yrkesutøvelse
- h. studenten viser manglende vilje eller evne til å **endre uakseptabel adferd** i samsvar med veiledning
- i. studenten er ikke i stand til å utføre de **yrkesmessige vurderingene og handlingene** som praksis eller framtidig yrkesutøvelse krever
- j. studenten viser manglende vilje eller evne til å **lede læringsprosesser** for barn, unge og voksne i samsvar med virksomhetens mål og retningslinjer
- k. studenten unnlater å ta ansvar som **rollemodell** for barn, unge og voksne i samsvar med virksomhetens mål og retningslinjer
- l. studenten viser manglende vilje eller evne til å ha **oversikt** over hva som foregår i en gruppe eller klasse og ut fra dette skape et miljø som tar hensyn til barn, unge og voksnes sikkerhet og deres psykiske og fysiske helse.

FIGUR 1: Kriterier for manglende skikkethet hentet fra forskrift til universitets- og høyskoleloven, i § 7-3 i kapitlet om skikkethetsvurderinger (1).

ringer og egen fagkunnskap. Men, det er viktig å være oppmerksom på at alle som kommer i kontakt med studentene kan melde fra. Det vil si både lærere, medstudenter og viktigst av alt – praksisveiledere.

Kriterier for manglende skikkethet

Kriteriene for manglende skikkethet er nedfelt i forskrift til universitets- og høyskoleloven, i § 7-3 i kapitlet som handler om skikkethetsvurderinger (1) (figur 1). De enkelte kriteriene må også vurderes

FIGUR 2: Prosess fra mottak av tvilmelding og mulige utfall for studenten. Når tvilmelding er mottatt av skikkethetsansvarlig blir studenten kalt inn til en vurderingssamtale. Etter denne samtalen er det flere mulige utfall for studenten; videre oppfølging, tvilen legges bort, studenten slutter eller saken sendes til nemnd for studentsaker. Illustrasjonen er laget i Canva Pro av Line Wergeland.

opp mot det overordnede formålet slik det er gjengitt i § 7-2, som er å avgjøre om studenten utgjør en «mulig fare» for «liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter eller sikkerhet» for de sårbare gruppene. Altså: Hvis en bioingeniørstudent utgjør en mulig fare for pasientene på en eller flere av de måtene som er listet opp under, så er den studenten ikke skikket for yrket som bioingeniør. Og merk at det står «mulig» fare – den faren trenger ikke å ha manifestert seg ved at en pasient faktisk kom til skade.

Kriteriene er nokså konkrete, og peker på ulike typer atferd som kan utgjøre en risiko for sårbare grupper. Ettersom kriteriene er felles for alle utdanninger, vil det være en del der som ikke er så aktuelle for helsepersonell. Kriteriene skal, selv når de er felles, alltid knyttes til den konkrete yrkesutøvelsen og de konkrete sårbare gruppene.

De fleste kriteriene er relativt selvforklarende. En student som for eksempel ikke klarer å kommunisere med pasientene kan selvsagt utgjøre en mulig fare for dem. Men, det er også viktig at studentene klarer å kommunisere og samarbeide med kolleger. Hvis ikke kollegene har tillit og forståelse seg imellom, kan det også gå ut over pasientsikkerheten. Det er også klart at dersom en student har store personlige problemer som

går ut over muligheten til selv å fungere godt, så vil dette kunne utgjøre en mulig fare for pasientene. Når det gjelder punktet om selvinnsikt, kan det være verdt å peke på at én ting er å ha utfordringer i seg selv. Erfaringsmessig så blir utfordringene langt mer problematiske og gir sterkere grunn til tvil når nettopp selvinnsikten mangler, når studentene ikke selv forstår – eller nekter for at det er noe problem. Og, videre, når de da ikke endrer atferd i tråd med veiledning de blir gitt.

Selv om det er tilstrekkelig for manglende skikkethet at ett av kriteriene er oppfylt på en slik måte at det utgjør en mulig fare for de sårbare gruppene, så vil nesten alle saker omfatte flere av kriteriene på én gang.

Samarbeid, kommunikasjon, refleksjon og evne til å søke og ta imot veiledning er sentrale begreper i kriteriene. Disse finner vi også igjen i de nasjonale retningslinjene for bioingeniørutdanningene (10). Så hvorfor kan man ikke bare stryke studenten? Som nevnt over er det

ikke alltid læringsutbyttene i de enkelte emnene fanger opp alle aspekter ved yrket, heller ikke alle aspekter ved de personlige forutsetningene som er nødvendige for å kunne utøve yrket på en god måte.

Hva skal man gjøre hvis man er i tvil om en student?

Som nevnt tidligere kan hvem som helst melde tvil. Når studenten er i praksis er det oftest praksisveileder som melder fra. Det kan også være medstudenter eller kollegaer som sier fra til praksisveileder. Når tvil oppstår er det viktig å være i dialog med studenten, da kan studenten få veiledning og mulighet til å endre atferd. Om dette ikke fører frem bør praksisveileder ta kontakt med faglig kontaktperson ved institusjonen for å diskutere tvilen, før tvilmelding skrives.

Det er viktig at praksisveiledere som møter bioingeniørstudenter i praksis ikke er redde for å si fra. Dette vil bidra til å sikre pasientene, sikre eget fremtidig arbeidsmiljø og hindre merarbeid senere. Det er også oftest til hjelp for studenten, fordi studenten etter en tvils-

Skikkethetsvurdering kan være en siste skanse for å sikre at de som skal bli bioingeniører ikke utgjør en fare for pasientene

melding har krav på utvidet oppfølging og veiledning. I figur 2 er prosessen der tvilsmelding blir mottatt av skikkethetsansvarlig og mulige utfall for studenten skissert. I noen tilfeller er det bare behov for en vurderingssamtale. I andre tilfeller blir det gjennomført utvidet oppfølging og veiledning av studenten, samt ett eller flere oppfølgingsmøter.

Hvis du har en dårlig magefølelse knyttet til en student og vurderer å sende en tvilsmelding, betyr det ikke at du har konkludert med at studenten ikke er skikket, for tvil er bare tvil.

Når man melder tvil om skikkethet er det viktig å forklare situasjonen så grundig og konkret som mulig. Da kan det være lurt å tenke at du skal forklare saken til noen som ikke har sett studenten i praksis selv, og gjerne til noen som ikke nødvendigvis vet hva bioingeniører driver med. Tvilsmeldingen skal begrun-

nes opp mot kriteriene for manglende skikkethet, og det er viktig å ha med dokumentasjon og konkrete eksempler. Alle praksisveiledere bør gjøre det til en vane å notere litt om hver student daglig. Her kan en notere både ris og ros, men det er spesielt viktig å notere seg om studenten gjør gjentakende feil, om studenten evner å motta veiledning og om studenten trenger mer hjelp enn normalt. Hvis studenten får informasjon om loggføringen og den blir ufarliggjort i oppstarten av praksisperioden, vil dette kunne fungere godt som dokumentasjon hvis det oppstår tvil om skikkethet. Vi anbefaler alle å innføre loggføring som en rutine.

Særskilt skikkethetsvurdering

Når utdanningsinstitusjonen mottar en begrunnet tvilsmelding, initierer det en særskilt skikkethetsvurdering. Da starter

skikkethetsansvarlig utvidet oppfølging og veiledning av studenten. I svært sjeldne tilfeller konkluderer man med at det ikke er noen oppfølging som kan hjelpe studenten, og noen ganger ønsker ikke studenten å bli fulgt opp. Hva slags oppfølging og veiledning som blir gitt blir planlagt konkret i hvert enkelt tilfelle, ut fra hvilken utdanning det er snakk om og hva som har utløst tvilen. Skikkethetsansvarlig kan også utsette praksisperioder for studenten, hvis det er nødvendig for å ivareta pasientsikkerheten. Det kan for eksempel være aktuelt å kreve en periode med veiledning før studenten eventuelt får forsøke seg i praksis på nytt.

Det er viktig at studentene er med i prosessen, målet er at de skal komme styrket ut av det hele. I de fleste tilfeller blir studentene som får utvidet oppfølging og veiledning rustet til å komme ut i jobb som trygge yrkesutøvere, eller de

NITO

Bioingeniørfaglig institutt (BFI)

Søk nå!

Søk støtte til faglig utvikling fra vårt studiefond!

Er du bioingeniør og ønsker å ta videreutdanning, delta med poster eller på andre måter heve din kompetanse?

Da kan du søke midler fra vårt studiefond!

Studiefondets formål er å bidra til faglig utvikling for medlemmene våre og styrke bioingeniørfaget.

Les mer om søknadskriteriene ved å scanne QR-koden

Hva kan du søke støtte til?

- Videreutdanning og forskning
- Utarbeidelse og presentasjon av poster på nasjonale og internasjonale konferanser
- Kostnader knyttet til deltakelse på faglige arrangement

Søknadsfrister:

- 15. februar
- 1. mai
- 1. november

Kroppsspråk:

Unngår blikkontakt og har en arrogant eller overlegen holdning. Ikke samsvar mellom det som blir sagt og kroppsspråket.

Holdninger: Studenten setter seg selv høyere enn pasienten, kan være enten kulturelt eller personlig betinget. Skaper usikkerhet og gir ikke tillit og god pasientkontakt.

Profesjonalitet: Opptreer uprofesjonelt i samhandling med pasientene. Unnlater å forklare hva som skal skje. Lar seg provosere hvis pasienten er «uhøflig». Fremstår umoden eller upassende.

Språkferdigheter: Kan ikke uttrykke seg flytende og spontant på norsk. Kan heller ikke bruke språket fleksibelt og effektivt i sosiale og faglige sammenhenger.

Språkbruk: Studenten bruker upassende språk i møte med pasienten.

Umotivert: Studenten er trøtt og har tankene et annet sted, virker ukonsentrert, passiv og likegyldig.

Kverulerende og skylder på andre: Klarer ikke å motta korreksjon uten å gå i forsvar, det er ofte noen andre som har skylden for at et pasientmøte eller en analyse gikk galt. Ser ikke egne feil eller begrensninger. Studenten tåler ikke korreksjon fra hverken praksisveileder, faglærer eller medstudent.

Rus, psykisk helse og

diagnoser: Studenten reflekterer ikke over egne utfordringer og deler heller ikke informasjon om dette med praksisstedet.

Tar ikke imot veiled-

ning: Studenten evner ikke å ta imot veiledning. Mener selv at hen kan alt. Evner ikke å korrigere egen upassende oppførsel etter gjentatte påminnelser.

Hygiene: Studenten fremtrer ustelt og uren, f.eks. urent tøy, ustelt hår, lange negler, ringer, smykker, parfyme eller sterk kroppslukt. Studenten utfører ikke håndhygiene foran pasienten.

Forventninger fra familien: Forventninger fra familien blir viktigere enn faglig kvalitet og kan føre til uprofesjonell opptreden og feilvurderinger.

Manglende selvinnsikt: Studenten innser ikke sine egne begrensninger og kan sette i gang med arbeidsoppgaver som er utenfor eget kompetanseområde.

FIGUR 3: Vanlige karakteristika i skikkethetsaker. Illustrasjonen av bioingeniørstudenten er laget i Canva Pro av Line Wergeland.

kommer selv frem til at utdanningsvalget ikke var rett for dem og de velger å slutte på studiet. Mange studenter som har vært under særskilt skikkethetsvurdering melder tilbake til oss at de har lært mye om seg selv og opplever at de har vært gjennom en positiv utvikling. Flere ønsker faktisk mer veiledning.

Noen ganger ser man at veiledning ikke hjelper. I slike tilfeller har heller ikke skikkethetsansvarlig mandat til å

avgjøre om en student ikke er skikket, men skal sende saken videre til institusjonens skikkethetsnemnd. Dette gjelder et fåtall saker, i 2023 mottok vi 55 tvilmeldinger for hele HVL, av disse endte tre saker med å bli sendt til nemnd.

Skikkethetsnemnden vurderer saken, og gir en innstilling. Denne blir så lagt frem for nemnd for studentsaker ved institusjonen, som da gjør endelig vedtak om manglende skikkethet og eventuell utestenging. Studenten kan klage på dette vedtaket til en felles klagenemnd for alle institusjoner under universitets- og høyskoleloven, og de kan også bringe saken inn for domstolene.

Det er viktig å vite at studenten bare kan bli utestengt fra studiet for maksimalt fem år, og i praksis er det oftest kortere tid enn dette. Det er altså ikke slik at studenter som blir funnet uskikket mister muligheten til å utdanne seg til yrket på livstid – de skal bare være utestengt så lenge som er nødvendig etter det som ligger til grunn for den manglende skikketheten. Når utestengelsesperioden er over, kan de søke seg inn på studiet på nytt. Reglene for behandling av skikkethetsaker står i kapittel 7 i universitets- og høyskoleforskriften (1), og i § 12-3 og 12-7 i universitets- og høyskoleloven (11).

Utfordringer som går igjen i skikkethetsaker

Det er noen trekk som går igjen når studenter har utfordringer. I figur 3 beskriver vi noen vanlige karakteristika som en ser i mange skikkethetsaker. Det handler ofte om holdninger, kroppsspråk, samarbeid eller fagkunnskap.

Alle praksisveiledere bør gjøre det til en vane å notere litt om hver student daglig

Konklusjon

Skikkethetsvurdering er et system blant annet for å følge opp de studentene som består emner, men som kanskje likevel ikke bør komme ut i yrket. Bestått/ikke bestått er et godt verktøy for å vurdere studentens prestasjon i studiet, men ikke fullt og helt vannrett. Enkeltstudenter kan gjemme seg bak andre eller enkeltepisoder kan skje uten at praksisveilederne oppfatter det. Særskilt skikkethetsvurdering kan bli nødvendig dersom studentene ikke har fått korrekt vurdering.

Som praksisveileder er det viktig at du følger med på studentene. En dårlig magefølelse er ikke bare en magefølelse, men kan heller ansees som et kvalifisert og profesjonelt skjønn (12). Basert på din kunnskap og erfaring som bioingeniør har du grunnlag for å gjøre en helhetlig vurdering av studenten som student og kommende yrkesutøver.

Det er også viktig at du er i dialog med studentene. Uansett om du vurderer studenten til stryk eller vil sende en tvilmelding: Dersom det er mulig skal det ikke komme overraskende på studenten. Slike samtaler med studenter kan være krevende, men de er helt nødvendige.

Stryk studentene dersom det er riktig vurdering. Meld tvil dersom du er i tvil! Studentene får utvidet oppfølging, som skal være til hjelp! ■

■ Alle artikkelforfatterne arbeider med skikkethet for studenter ved Høgskulen på Vestlandet (HVL), fra ulike ståsteder; Line Wergeland som studieprogramansvarlig for bioingeniørutdanningen, Jeanette Haukeland Bakke som ansvarlig for skikkethetsvurdering ved HVL campus Bergen og Lena Seim Grønningssæter som jurist. Artikkelen er basert på et foredrag som ble holdt på BFIs utdanningskonferanse i 2024.

Referanser

1. Forskrift til universitets- og høyskoleloven (universitets- og høyskoleforskriften). FOR-2024-06-28-1392: <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2024-06-28-1392> (28.10.24).
2. Kunnskapsdepartementet. Prop. 126 L (2022-2023). Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak). Lov om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven): <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-126-l-20222023/id2984933/> (28.10.24).
3. Høgskolen i Østfold. Skikkethetsvurdering: <https://www.hiof.no/studier/skikkethet/> (28.10.24).
4. Høgskulen på Vestlandet. Skikkavurdering: <https://www.hvl.no/student/skikkavurdering/> (28.10.24).
5. UiT Norges arktiske universitet. Skikkethetsvurdering: https://uit.no/utdanning/art?p_document_id=338497&dim=179005 (28.10.24).
6. OsloMet. Skikkethetsvurdering: <https://student.oslomet.no/skikkethetsvurdering/> (28.10.24).
7. NTNU. Skikkethetsvurdering: <https://i.ntnu.no/wiki/-/wiki/Norsk/Skikkethetsvurdering> (28.10.24).
8. Høgskolen i Innlandet. Skikkethetsvurdering: <https://www.inn.no/for-studenter/praksis-i-studiene/skikkethetsvurdering/> (28.10.24).
9. Universitetet i Agder. Lokale retningslinjer for skikkethet: <https://www.uia.no/om-uia/regelverk-og-retningslinjer/retningslinjer-for-skikkethet.html> (28.10.24).
10. Forskrift om nasjonal retningslinje for bioingeniørutdanning. FOR-2019-03-15-414: <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2019-03-15-414> (28.10.24).
11. Lov om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven). LOV-2024-03-08-9 2024: <https://lovdata.no/dokument/LTI/lov/2024-03-08-9> (28.10.24).
12. Lauvås P, Handal G. Veiledning og praktisk yrkes-teori. 3. utgave. Oslo: Cappelen Damm akademisk; 2014.